

paa Bundsikringen, hvis man følger Flertallet, men saa har man til Gengæld de 75,000 Kr., som det koster at bygge Kanalen endelig sammen. Altsaa, man kan slaa fast, og det gjorde Hvide Sande-Kommissionens Medlemmer ogsaa, at det vil koste det samme, enten man gaar den ene eller den anden Vej. Men hvis man følger Flertallet, vil dertil komme de 100,000 Kr., som det koster at aabne ved Nymindegab. Saaledes er Forholdet og aldeles ikke, som Flertallet vil søge at fremstille det, at det skulde koste en halv Million mere, hvis man fulgte Mindretallet, end hvis man fulgte Flertallet.

Endelig kommer jeg til Slutningen i Flertalsbetænkningen, og den, maa jeg sige, er noget gaadefuldt. Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), som har forfattet Flertallets Betænkning, talte ved første Behandling meget om det gaadefulde og sagde i en af sine Bemærkninger, at man paa ethvert Punkt af denne Sag bør vogte sig for det gaadefulde. Saa synes jeg virkelig, at det ærede Medlem skulde have undladt at slutte saa gaadefuldt, som han gør i denne Betænkning, og som han gør gennem sit Ændringsforslag, thi i Ændringsforslaget siges det, at man vil „lade det ved Hvide Sande aabnede Udløb fra Ringkøbing Fjord lukke og foreløbig“ — dette Ord beder jeg understreget — „at lade tilvejebringe et nyt Udløb ved Genaabning af Gennemskæringen ved Nymindegab“. Men i Betænkningen siger man: „Endelig mener Flertallet, at Befolkningen omkring Fjorden nu kan gøre Krav paa, at Forsøgenes Tid maa være omme. At fremskaffe en Løsning, der tilfredsstiller alle, er umuligt. Men det, der kan kræves, er, at der kommer til at herske saa stabile Forhold ved Fjorden, at Befolkningen kan anlægge deres Erhverv derefter. Men netop dette kan ikke naas ved Sikringen af Hvide Sande. Udløbets Sikring ved Hvide Sande er efter alles Opfattelse — og det ønsker Flertallet endnu en Gang at understrege — kun et Forsøg, og efter det kan Befolkningen endnu i mange Aar ikke indrette deres Erhverv. Flertallet maa derfor anbefale, at Udløbet udfør den aabne Fjord lukkes, at Udløbet ved Nymindegab aabnes igen, og at Sagen derefter paa Grundlag af de gjorte Erfaringer tages op til fornyet og endelig Behandling af de sagkyndige og Bevillingsmyndighederne.“ Læg nu Mærke til, at det, man her siger, er, at det, der skal skabes, er stabile Forhold ved Ringkøbing Fjord; man maa have noget, Be-

folkningen derovre kan bygge paa med Hensyn til deres Erhverv, Befolkningen derovre maa vide, hvad den kan rette sig efter. Ja, men hvis det, man vil, er at skabe stabile Forhold ved at aabne igen ved Nymindegab, hvorfor sætter man saa ind i Ændringsforslaget, at der skal „foreløbig“ tilvejebringes „et nyt Udløb ved Genaabning af Gennemskæringen ved Nymindegab“? Hvorfor sætter man det Ord „foreløbig“ ind her? Det maa jeg bede den ærede Ordfører for Flertallet — jeg antager, det bliver det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) — om at svare mig paa. Og hvis man vil mene, at der skabes disse stabile Forhold derovre, som Befolkningen kan bygge paa i Fremtiden, hvorfor sætter man saa ind i Betænkningen, „at Sagen derefter paa Grundlag af de gjorte Erfaringer tages op til fornyet og endelig Behandling af de sagkyndige og Bevillingsmyndighederne“? Det forekommer mig, at dette er meget gaadefuldt, og denne Gaade vil jeg gerne have det ærede Medlem fra Kerteminde til at klare for mig. Hvad er Meningen her? Vil man et andet Sted hen bagefter? Vil man, naar man har aabnet ved Nymindegab, bagefter til Hegnet, Gødelen, Skodhjerger, eller hvor vil man hen? Vil man have befæstet der? Vil man have Millionbevillinger der? Det er det, jeg gerne vil have det ærede Medlem fra Kerteminde til at svare mig paa. I det hele vil jeg gerne have Klarhed paa, hvad Meningen er med denne Udtalelse i Betænkningen.

Udvalget har jo været derovre og set paa Forholdene. Vi vare derovre en skøn Foraarsdag, medens Havet var smilende, som jeg tænker, det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) vilde udtrykke sig. Vi saa ikke Havet i Oprør derovre, hverken den Gang eller naar vi ellers have været der. Udvalget rejste til Nørre Nebel og foretog derfra en Rejse til Nymindegab og op til Hvide Sande langs Holmslands Klit. Vi saa altsaa personlig Forholdene, som de nu ligge, men det er selvfølgelig vanskeligt for et Udvalg, der kommer og ser paa Forholdene, at afgøre, hvorvidt der er sket Skade eller ikke paa de paagældende Marker. At der er sket Skade ved, at Vandet gaar ind i de paagældende Huse, derom er der jo ingen Tvivl, men hvorvidt der er sket Skade ved, at Saltvandet er gaaet over de paagældende Marker, er i alt Fald for mig ret tvivlsomt. I Fjor, da Finansudvalget var derovre paa Egnen, havde vi haft Febru-